

Foraaret afsluttede saakaldte Forlig. Vi staa altsaa efter dette faktisk for Fremtiden med det nyvalgte Ministerium paa lovlig Grund. De have opnaaet det utrolige Held i Virkeligheden at faa Absolution for alle deres onde Gerninger. Der er lovet os en ny Tid, lovet en ny Era, en Æra, hvor Grundloven skulde sidde til Højbords, og hvor man trygt skulde give sig hen under dens Vinger, og saa møder det Tilfælde, at ved den første alvorlige Sag i denne ny Æra, den første Sag, i hvilken der bliver Spørgsmaal om Anvendelsen af en Grundlovsparagraf, kommer man med det gamle System og prøver paa Fortolkning. Det er jo nemlig en komplet Bortfortolkningskunst, der gør sig gældende i det Øjeblik man, naar § 32 siger, at der skal være 1:16,000, siger: ja, men vi kunne ogsaa opfatte det som 1:20,000, i alt Fald foreløbigt. Jeg siger til Højre: Hvor gider de under den ny Situation igen begynde at rejse en Kamp paa en Grundlovsparagraf? Og hvis det virkelig er de konservative Interesser, de ville lade sig lede af, saa spørger jeg: Er De i Stand til at stille Fremtidens Heroskop og sige os, om de konservative Interesser ere bedst vogtede enten ved at følge Grundlovens klare Bud og saa de mange ny Kredse eller ved at blive staaende ved de færre? I den korte Tid, jeg har deltaget i det politiske Liv, have virkelig Konstellationerne inden for Partierne omkring i Befolkningen ændret sig saaledes, at man ikke kunde ane Udsaldet for 15 Aar siden, og hvor vil man da nu kunne forudsige, hvad der tjener Landet og de omtalte Interesser bedst: enten at følge Grundlovens Bud eller ikke. Sikkert er det, at for almindelige Menneſter staaer det klart, at de konservative Interesser tjenes bedst ved nøje og oprigtigt at slutte sig til Loven, hvorledes Loven saa end er. Under hele den fortvibede Kamp og det Voldsregimente, der er ført, er det sikkert, at inden for Højre har der været enkelte Mænd, der, om de end have troet det nødvendigt for Folkets Vel at slutte sig til Voldsregimentet, have de dog krympet sig ved den Maade, hvorpaa Ministeriet har benyttet Grundloven, og krympet sig over den Voldtagen af Finansloven, der har fundet Sted. Hvorfor kommer ingen af dem frem, hvor gide de nu ogsaa gaa med til dette ny Forløb paa at bryde Grundloven, hvorfor kommer ingen af disse Mænd og slutter sig aabent og ærligt til det Standpunkt, som er forfægtet af det ærede Medlem for Sveridborgs Amts 5te Valgkreds (Høgsbro)? Meningen med Højres Stilling skal, som sagt, være den, at

man mener paa den Maade at varetage de konservative Interesser. Smidlertid, sigt siges ikke, men der kommer Antydninger frem som den, at hvis man nu fulgte Grundloven og altsaa i dette Øjeblik blev nødt til at vedtage 137 Kredse, saa havde man derved gjort et Skridt fremad ud i en Uendelighed, om hvilket Skridt man ikke vidste, hvor det vilde føre hen. En Forøgelse til 137 nu vilde betinge 140, 150 eller 160 Kredse senere. Dertil vil jeg sige, at naar vore Fædre for 40 Aar siden med Fortrosthed kunde stille sig paa det Grundlag, man den Gang stillede sig paa, og overlade til Fremtidens Mænd selv at klare deres Sager og ordne deres Forhold i saa Henseende, saa tror jeg ogsaa, at vi trostigt kunne gøre det. Jeg tror, at vi have nok af at klare den Dag i Dag for os selv, vi skulle ikke paataage os de Besværligheder, der kunne komme til at hvile paa vore Efterkommere om 40 Aar. Kunne vi klare det i Dag, ville de andre nok fortsaa at klare deres Sager, naar deres Tid kommer. Der er ganske vist ogsaa antydning en anden Ting, og det er det, at naar vi nu sit 137 Folketingsmænd her i Salen, saa vilde det angribe Højres fine Intelligens og æstetiske Følelse i en ganske forfærdelig Grad, de mene, at der vilde frentomme saa meget Bavl fra disse ufødte 35 Folketingsmænd, at Højre ikke vilde kunne holde ud at være her i Salen. Jeg synes dog, at de maatte kunne søge en Trøst i den Betragtning, at nu sidde vi her i 7 Maanedes. Længere kunne vi dog ikke godt komme til at blive siddende. Vi sidde her fremdeles daglig fra Kl. 1 til højst 5 — og i flere Timer kunne de 137 næppe tvinge os til at sidde. Have de Herrers Nerver altsaa ikke lidt alt for meget hidtil, kunne de vist ogsaa taale Biddelsen fra de 35 ny. Jeg forstaaer, som sagt, ikke Højres Stilling i dette Øjeblik. Hvorfor ville de nu, da de ere satte paa lovlig Grund, i Stedet for i det mindste foreløbig at forblive der straks søge ud og tage de gamle Spørgsmaal op med Fortolkningskunstner og Tvivl om Grundlovens Bestemmelser? Men mærkeligere er det, at en Del af Venstre har sluttet sig til Højre i denne Sag, og navnlig under det mig, at den Gruppe af Venstre, som i Fjor gik med til det saakaldte Forlig, ogsaa her vil slutte sig til Højre. Det var jo dog dem, der særlig lovede os, at vi fremtidig trygt kunde give os ind under Grundlovens Vinger, og som lovede os, at den ny Æra vilde være Afslutningen paa alt, hvad der hed Grundlovsbrud og Fortolkningskunstner bort fra det, der er Folkets Ret. At de her ville slutte sig til det Standpunkt, som Højre ind-